

[Statsministeren.]

sitionen og hindrer den i at handle, hindrer den i at forhandle realistisk om gennemførelsen af de konkrete forslag, regeringen har lagt frem og nu har genfremsat?

Ja, det kan jo være, at oppositionen er træt; det kan være, den er træt af at være opposition; det kan være, man hellere ville være ministre. Om man har nogen udsigt til at blive det, skal jeg ikke kunne afgøre, men dog fremsætte et par bemærkninger om det senere. Var det ikke en mere realistisk udvej at prøve på at blive en bedre opposition, en mere positiv opposition? Jeg synes, der er meget, der tyder på, at venstre under det ærede medlem hr. Poul Hartlings ledelse er i bevægelse, synes at være på vej til noget mere positivt. Måske er den tid ved at komme, hvor det var de konservative, der skulle lade sig lede en lille smule af venstre, og ikke omvendt, som vi har set det i tidligere perioder.

Det ærede medlem hr. Poul Hartling spurgte i går, om det var rigtigt med en regering, som ikke kommer med egne forslag, men som blot bliver ved med at spørge om, hvad oppositionen vil. Ja men sådan forholder det sig jo slet ikke, og det ved det ærede medlem udmærket; han ved, at vi har fremlagt alle disse forslag til en skattereform, forslag til indførelse af kildeskat, forslag til merværdioms, forslag til direkte skattelettelser og sociale forbedringer i forbindelse med vareafgiftens indførelse. Vi har lagt de konkrete forslag frem; det er skam oppositionen, der skylder os svar i form af en klar stillingtagen. Jeg ved godt, at oppositionen har lagt en række skitser frem, fremsat en række principper. Det er meget prisværdigt, og vi sætter også megen pris på det, men det er ikke det konkrete svar, der skal føre til politisk handling. Her savner vi reaktion fra oppositionens side.

Ja, det er jo ikke alle, der er trætte af at være opposition. Det ærede medlem hr. Baunsgaard synes at befinde sig godt i sin nye stilling, og det er jo en glæde at se, hvor fuld af initiativ og angrebslyst det ærede medlem er, hver gang han bestiger talerstolen. Det ærede medlem hr. Baunsgaard skal være velkommen i den rolle. Han gav i går mig og regeringen mange gode og velmente råd, som jeg skal prøve at

lægge mærke til alle sammen. Må jeg give ham et enkelt. Det er faktisk ikke nødvendigt at bære boksehandskerne så synligt; vi har alle opfattet hans partis uafhængige stilling, så kraftigt bombardement er ikke nødvendigt.

Min nylig gennemførte rejse til Sovjetunionen er blevet nævnt under debatten, og jeg vil ved førstkommende lejlighed give en redegørelse for de førte samtaler i det udenrigspolitiske nævn. Jeg er enig med den konservative ordfører i, at rejser af denne art ligesom udenrigsministerens øst-europæiske rejse kan have deres betydning, kan yde et konstruktivt bidrag. Det er ikke blot et spørgsmål om handelspolitiske resultater, men også om de kontakter mellem øst og vest, der skabes. Jeg tror, det er af vigtighed, at disse kontakter aldrig afbrydes, heller ikke for perioder, og at vejene mellem øst og vest altid holdes åbne. De synspunkter, der udveksles direkte mellem regeringsmedlemmer fra begge sider, gør nu engang mere indtryk end dem, der modtages på tredje eller fjerde hånd gennem de traditionelle diplomatiske kanaler. Når man taler om de mindre landes muligheder for at gøre en selvstændig indsats, så tror jeg netop, at det at varetage kontakter af denne art, selvfølgelig på et beskedent plan, er et egnet område for en sådan selvstændig udøvelse af indflydelse. Det er et af vore bidrag til at holde afspændingsmulighederne åbne.

Varetagelsen af de handelsmæssige forhold har naturligvis stor direkte betydning, og også på dette punkt blev der under de samtaler, jeg førte i Moskva, gjort fremskridt, mest tydeligt ved den kontrakt-afsluttelse, der fandt sted om bygning af 4 skibe til levering til Sovjetunionen her i landet. Det er klart, at vi gerne havde opnået endnu flere fremskridt, ikke mindst på landbrugsområdet, hvor målet fra dansk side må være at opnå leverancer, der har en jævn rytme, sådan at dansk landbrug ved tilrettelægning af sin produktion kan tage hensyn til sådanne afsætningsmuligheder. Det er jo klart, at trontalen eller, som vi burde kalde den, åbningstalen er blevet drøftet i denne debat, det er jo blandt andet det, der er meningen med den, og det er vel også helt klart og i hvert fald i overensstemmelse med sædvane, at den blev kritiseret.